BŮH ABRAHAMŮV, IZÁKŮV A JÁKOBŮV

(Čtvrtek – Večerní setkání)

Poselství třetí

Alegorie dvou žen

Čtení z Písma: Gn 16:1 – 17:14; Ga 4:21–31

I. Sára a Hagar, Abrahamova manželka a konkubína, představují alegorii dvou smluv – smlouvy zaslíbení a smlouvy zákona – Gn 16:1–3; Ga 4:24:

A. Sára, svobodná žena, představuje smlouvu zaslíbení, jež se vztahuje k nové smlouvě, smlouvě milosti – vv. 23–24; Gn 12:7; 15:7–21:

1. V této smlouvě Bůh zaslíbil, že dá Abrahamovi potomka, aniž by vůbec zamýšlel, že Abraham musí pro jeho získání cokoli udělat; Bůh do něj chtěl vložit něco ze sebe, aby Abraham mohl přivést na svět potomka k naplnění Jeho záměru; to je milost – v. 4.
2. Sára jakožto svobodná žena, Abrahamova řádná manželka, je symbolem této smlouvy milosti; Izáka porodila skrze Boží milost.
3. Plod zaslíbení milosti, jímž je Izák, je tím semenem pro naplnění Božího záměru – 17:19; 21:12b.

B. Hagar, otrokyně, představuje smlouvu zákona – Ga 4:24–25:

1. Hagar, Abrahamova konkubína, je symbolem zákona; z toho můžeme vidět, že postavení zákona odpovídá postavení konkubíny – Gn 16:1–3.
2. Smlouva zákona, symbolizovaná Hagar, uvádí Boží vyvolený lid do otroctví, do poddanství zákonu, a činí z nich otroky pod zákonem, odloučené od Boží milosti – Ga 4:25; 5:1, 4.
3. To, že Abraham zplodil s Hagar Izmaele, symbolizuje lidský pokus o naplnění Božího záměru skrze úsilí těla ve spojení se zákonem – Gn 16:4, 15–16; Ga 2:16; 4:23a.
4. Abraham zplodil Izmaele s Hagar svým tělesným úsilím, nikoli z Boží milosti; Izmael jako výsledek lidského tělesného úsilí podle zákona byl proto Bohem odmítnut – Gn 17:18–19; 21:10; Ga 4:30.

C. Zaslíbení bylo dáno v Genesis 12:2, 7; 13:15–17 a 15:4–5 a smlouva byla uzavřena v Genesis 15:7–21:

1. Podle Božího záměru přišla smlouva zaslíbení jako první, ještě před smlouvou zákona; Bůh původně vůbec nezamýšlel uvést zákon a požadovat po člověku, aby se jej snažil zachovávat k naplnění Jeho záměru.
2. Bůh měl původně v úmyslu vpracovat sám sebe do člověka, aby skrze člověka naplnil svůj záměr – v. 4.

D. Smlouva, kterou Bůh s Abrahamem uzavřel v Genesis 15:7–21, byla potvrzena obřízkou v Genesis 17:1–14:

1. Ve verši 1 se Bůh zjevil Abrahamovi jako Všemohoucí a Všedostatečný Bůh (*El-Šaddaj*); jako všemohoucí a všedostatečný Mocný je zdrojem milosti, aby své povolané zaopatřoval bohatstvím svého božského bytí, a oni tak mohli přivést na svět Krista jako símě k naplnění Jeho záměru.
2. V Genesis 16 Abraham zapojil své tělo, aby zplodil Izmaele; v Genesis 17 Bůh Abrahamovi přikázal, aby své tělo odřízl, aby ukončil svou přirozenou sílu, a Bůh tak mohl vstoupit a přivést na svět Izáka svou milostí.
3. Duchovní význam obřízky spočívá ve svlečení těla, v odložení vlastního já a starého člověka skrze Kristovo ukřižování – Ko 2:11, 13a; Fp 3:3:

a. Duchovní obřízka je neustálé uplatňování Kristovy smrti na naše padlé tělo – Ga 5:24; Ř 8:13.
b. Obřízka jedná s padlým tělem, které se samo ze sebe snaží konat Boží vůli a naplňovat Jeho zaslíbení; význam obřízky spočívá v tom, že je odříznuto spoléhání se na padlé tělo – Fp 3:3.

4. Potvrzení smlouvy obřízkou se týká semene a země pro naplnění Božího záměru – Gn 17:2–8:
   a. Abychom se naplnil Boží věčný záměr – totiž aby člověk Boha vyjadřoval a zastupoval –, musíme mít Krista jako své símě a jako svou zemi; a k tomu potřebujeme být obřezáni a žít ukřižovaným životem – Ga 5:24; 6:14.
   b. Když jsou padlé tělo, naše já a starý člověk ukončeni, otevírají se dveře pro Boha, aby vstoupil a přivedl na svět Izáka – Gn 18:10, 14; 21:1–3.

II. Na list Galatským 4:21–31 musíme pohlížet ve světle Abrahamovy zkušenosti v Genesis:

A. V listu Galatským 4:21–31 nám Pavel říká, že Hagar představuje zákon, symbolizovaný pozemským Jeruzalémem, a že Sára představuje milost, symbolizovanou nebeským Jeruzalémem – vv. 25–26.

B. Hagar a Sára představují dvě smlouvy – smlouvu zákona a smlouvu milosti; zákon spočívá v lidské námaze vynakládané lidskou schopností, aby se něčeho dosáhlo, zatímco milost je Bůh darovaný Jeho vyvolenému lidu, aby zplodil mnohé syny – 3:26; 4:6.

C. Původní smlouva, kterou Bůh s Abrahamem uzavřel, byla smlouvou milosti:
1. V této smlouvě není zapotřebí lidských schopností ani úsilí, nýbrž Boží milosti, aby byli zplozeni mnozí synové – 3:29.
2. Tato smlouva je totožná s novou smlouvou; to znamená, že smlouva, kterou Bůh uzavřel s Abrahamem, byla ve skutečnosti novou smlouvou – v. 8; He 8:7–8:
   a. Nová smlouva je pokračováním smlouvy, kterou Bůh uzavřel s Abrahamem – Gn 15:7–21.
   b. Nová smlouva je plným pokračováním smlouvy milosti, kterou Bůh uzavřel s Abrahamem k plození synů; prvním ze synů vzešlých z této smlouvy byl sám Abraham – Ga 3:26; 4:6; He 2:10.

D. Dva druhy dětí, jež tyto dvě smlouvy přivedly na svět, se liší svou povahou – Ga 4:24, 28–31:
1. Ti, kteří vzešli ze smlouvy zákona, se narodili podle těla, a ti, kteří vzešli ze smlouvy zaslíbení, se narodili podle Ducha – v. 29.
2. Děti narozené podle těla nemají právo na podíl na Božím zaslíbeném požehnání, avšak děti narozené podle Ducha na něj mají plné právo – vv. 30–31.
3. Protože máme milost, Krista a životodárného Ducha, jsme dětmi podle Ducha – 6:18; Ko 1:27; 1K 15:45b:
   a. Tento Duch je nyní v našem duchu a činí z nás děti podle Ducha; toto je úžasné zjevení v listu Galatským 3 a 4.
   b. Jako ti, kdo jsou dětmi podle Ducha, bychom měli zůstávat v naplňování Boží touhy a těšit se z milosti, Krista a všezahrnujícího Ducha jakožto požehnání evangelia – 3:14.

E. List Galatským 4 zjevuje, že matkou věřících, jíž je horní Jeruzalém, Nový Jeruzalém, je nová smlouva milosti symbolizovaná Sárou – v. 26:
1. Nový Jeruzalém, nebeský Jeruzalém, horní Jeruzalém, je naší matkou a tato matka je novou smlouvou milosti – He 8:7–13; 12:22–23:
   a. Nová smlouva je naší matkou, protože nás zplodila jako děti svobody – Ga 4:31.
   b. Narodili jsme se pod novou smlouvou a horní Jeruzalém je naší matkou – v. 26.
   c. Touto ženou je nová smlouva a naše matka, a naší matkou je Boží milost.

2. Otec je dárcem milosti; milost je smlouva; smlouva je město, horní Jeruzalém, Nový Jeruzalém, který je naší matkou; synové zplození matkou jsou jejími složkami; a matka se vrací k Otci, aby s Ním byla jedno – vyšla totiž z Otce a nyní se navrací k Otci jako ke svému cíli – 1:3; 1K 8:6.
3. Přijmout novou smlouvu a zachovávat ji znamená přijít k nebeskému Jeruzalému a k církvi; nová smlouva, nebeský Jeruzalém a církev jsou jedno – He 8:7–13; 12:22–23.
4. Matka věřících je město, které Abraham očekával – 11:10:
    a. Toto město je ztotožněno v He 12:22, kde se praví, že jsme přistoupili k nebeskému Jeruzalému, Kristově nevěstě a matce novozákonních věřících, tvořené Božími syny, kteří se z ní narodili.
    b. Když Bůh vyvolil Abrahama, Jeho záměrem bylo uskutečnit svou ekonomii – zplodit skrze milost mnohé syny, kteří vytvoří Nový Jeruzalém, Jeho konečné a věčné souhrnné vyjádření – Zj 21:1–2, 7.

© 2026 Living Stream Ministry